

dette områdes afgrænsning, der kan veksle efter skiftende behov.“

Således som kommissoriet var udformet, forekom det udvalget ganske klart, at ministeriet ikke anså det for forsvarligt, at der blot blev gennemført ensidige undersøgelser over henholdsvis ægteskabslovens og kriminallovens virkninger, men at man også måtte undersøge den baggrund, på hvilken lovene virkede. Dette synspunkt deltes fuldt ud af udvalgets medlemmer, og der var enighed om, at undersøgelserne måtte anlægges nogenlunde bredt og omfatte såvel undersøgelser af psykologisk, sociologisk, sproglig, etnologisk, erhvervsøkonomisk og kriminologisk art, således at man deri inddrog forhold, der var af særlig betydning for de specielle undersøgelseres formål (som f. eks. familieliv og forhold til myndigheder), men samtidig lod dem omfatte en række andre forhold af værdi for forståelsen af baggrunden for lovene.

Ud fra disse retningslinier afgav udvalget den 3. juni 1955 til ministeriet en beretning, der indeholdt en foreløbig arbejdsplan, efter hvilken man snarest skulle gå i gang med det forberedende arbejde i Danmark, således at man i 1956 kunne udsende videnskabelige medarbejdere til Grønland for der at påbegynde markarbejdet. Beretningen var bilagt et budgetforslag for 1955 og 1956.

Ministeriet gik ind for denne undersøgelsesplan og fremsendte ansøgning om bevillinger til undersøgelseernes gennemførelse. Bevillingsmyndighederne var imidlertid betænkelige ved de bredt anlagte undersøgelsesplaner, og langvarige forhandlinger om undersøgelseernes omfang og indhold medførte, at det forberedende arbejde i Danmark først kunne påbegyndes i 1956, og at undersøgelserne i Grønland ikke blev muliggjort før sommeren 1958.

Under hensyn til, at arbejdet ikke tidsmæssigt kunne gennemføres efter de af udvalget lagte planer, gjorde udvalget ved skrivelse af 29. februar 1956 ministeriet opmærksom på, at det ikke anså det for muligt at gennemføre de i kriminalloven og ægteskabsloven forudsatte regelmæssige undersøgelser så betids, at der kunne foreligge en tilstrækkelig velfunderet beretning for folketinget under dets samling i 1959-60.

Om fremgangsmåden ved de nu gennemførte undersøgelser skal følgende anføres:

Siden 1956 har juridiske medarbejdere for udvalget undersøgt og gennemgået domsmateriale fra Grønland, der var hjemsendt til Danmark. En etnografisk medarbejder har med henblik på de problemer, udvalget særlig skulle beskæftige sig med, gennemgået nyere og ældre kilder om grønlandske forhold. Sproglige undersøgelser er iværksat særlig med henblik på de problemer, der opstår i forbindelse med oversættelsen til grønlandsk af love og administrative bestemmelser. Statistisk og økonomisk sagskyndige har udtaget oplysninger fra i Danmark beroende statistisk materiale og har medvirket ved forskellige undersøgelser, som er gennemført af ministeriet, og hvorigennem der har kunnet fremskaffes oplysninger til brug for udvalgets arbejde.

Markarbejdet i Grønland er foregået inden for en række felter. De oprindelige planer gik ud på, at man i 3 forskellige områder af Vestgrønland, der havde hver sit erhvervmæssige og kulturelle præg, skulle fremskaffe materiale til belysning af den økonomiske, sociale og kulturelle baggrund for de 2 omhandlede love samt for andre love og reformer, der er gennemført i Grønland. Væsentlig af bevillingsmæssige grunde måtte man imidlertid indskrænke det geografiske område, hvori disse undersøgelser skulle foregå, og valgte da Diskobugtområdet, der omfatter såvel byer, udsteder og bopladser, hvor den gamle erhvervs-kultur endnu er dominerende, som steder, hvor motorbåds- og kutterfiskeri samt industriel behandling af fiskeprodukterne er indført med de deraf følgende ændringer i befolkningens levevilkår og kulturmønster.

Selv om kun en udstrækning af disse undersøgelser til andre dele af Vestgrønland vil kunne give et fuldt tilfredsstillende billede af forholdene — hvilket også landsrådet under sin samling i 1958 har påpeget — har man i første omgang ikke set anden udvej for disse grundlæggende undersøgelser vedkommende end stort set at begrænse sig til Diskobugten. Man har her foretaget en repræsentativ udvælgelse af omkring 400 grønlandske og danske husstande, hvilket svarer til gennemsnitligt hver 4. husstand i området. Disse husstande er blevet underkastet meget omfattende interviews ved-